

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 113.

Tredie Session.

67de Møde.

Torsdagen den 29de Januar.

(Fortf.)

Finantsministeren: I den Kundgjørelse, hvortil den ærede Taler har sigtet, ere Colonialsager stillede sammen med Toldsagerne, fordi begge disse Sager tilforn hørte under den fælles Bestyrelse, ligesom de for Kongerigets Vedkommende fremdeles have hørt under det samme Ministerium; men deraf følger ikke, at der skulde være baade Toldsager og Colonialsager, som tilforn hørte under den fælles Bestyrelse for det hele Monarchie, men som under de sidste Mars Begivenheder have været adskilte derfra. Dette gjælder om Toldsager, men det gjælder ikke om Colonialsager; der har ikke været nogle Colonialsager, som inden 1848 sorterede under de fælles Bestyrelsesgrene for det hele Monarchie, uden at de ogsaa efter denne Periode og indtil Dato have hørt under det særlige danske Finantsministerium. Hvad Toldsager angaae, er det jo bekendt, at det Mødsatte har været Tilfældet, idet de flestvigste og holsteenste Toldsager ikke indtil Dato have hørt under den samme Bestyrelse som de danske Toldsager. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Rigsdagens Competence med Hensyn til Colonialsager, troer jeg, at det fremgaaer af det Lovforslag, som er forelagt fra Regjeringens Side, at Hs. Maj. Kongen antager, at det vedkommer den danske Rigsdag at vedtage en saadan Lov, og at Hs. Majestæt altsaa antager, at et saadant Lovforslag, efter at være vedtaget af den danske Rigsdag, kan ved hans allerhøieste grundlovmæssige Stadfæstelse blive ophøiet til Lov.

Rierkegaard: Ifølge dette Svar af den høitærede Finantsminister tør jeg vel gjentage, at det ogsaa forekommer mig at være en Grund til ikke at stemme for Udvalgets For-

slag, men derimod at tage tiltakke med, hvad 6 Dillettanter, om jeg saa tør sige, — skøndt det visstnok ikke er med Fornøielse, men med Bekymring, at vi have arbejdet i denne Sag — have tilladt sig at foreslaae.

Syholm: Under den særdeles Begrænsning, hvorunder Discussionen om det foreliggende Punkt bevæger sig, kan der neppe være Noget at tilføie til det, som allerede er blevet yttret af andre Talere. Jeg tror imidlertid som Medlem af Udvalget at turde optage det ærede Things Tid et Diebstik med den Erklæring, at jeg ganske maa slutte mig til de ærede Medlemmer af Udvalget, som her have udtalt deres Overbeviisning om, at de Endringsforslag, som foreligge og siden ville komme under Discussion, ikke ville lede til et tilfredsstillende Resultat. Forsaavidt det altsaa er blevet yttret af en æret Taler, at man, ved at antage det foreliggende Forslag af Udvalget til § 1, vilde foranledige, at intet Resultat opnaaedes, men derimod lod det henstaae, om man ikke ved at antage det ofte berørte Forslag, som ikke maa omtales, vilde kunne vente at opnaae et saadant Resultat, saa tror jeg paa det Bestemteste at maatte yttre mig mod Rimeligheden af dette Sidste, hvorimod det ikke forekommer mig som saa afgjort, at man ved at antage Udvalgets § 1 skulde udelukke Muligheden af at opnaae et Resultat, som idetmindste for Tiden kunde være tilfredsstillende. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henstille til bedre Bedømmelse, om man ikke, dersom Udvalgets § 1 vedtoges, til 3die Behandling deri kunde optage en Tilføining eller foretage en Forandring, som kunde tilfredsstille idetmindste dem, hvis Hovedøiemed ifølge deres Erklæring er, at opnaae saa hurtig som muligt en lovlig Repræsentation for Colonierne. Jeg kunde saaledes tænke mig, at man kunde tilføie til denne første Paragraph nogle Ord, som gif ud paa,